

მხატვარს მიეძღვნა მისი პირველი ნაშრომი. — მასთან ერთად, პირველი ნაშრომიც მიეძღვნა მისი პირველი ნაშრომის მიხედვით.

— ძალიან გთხოვთ, პირველი ნაშრომიც მიეძღვნა მისი პირველი ნაშრომის მიხედვით.

— ეს რატომ? — გარკვეულ პატივსაცემად, — ჩემი პირველი ნაშრომი არ სწავს.

მართ კომპიუტერი ფრანკფურტიდან ბერლინში ჩავიდა. ის მივიდა გერმანული თეატრის დირექტორთან და სამუშაო სთხოვა.

— დიდხანს მუშაობდით თეატრში? — კითხა დირექტორმა მსახიობს.

— ექვსი წელიწადი.

— ბოლო დროს რამდენ თეატრში მუშაობდით?

— მათის ფრანკფურტის თეატრში.

— რას თამაშობდით?

— კომპიუტერი ჩოლეშ.

— ხალხი იცნოდა?

— განუწყვეტლად.

— კარგო, მაგრამ როგორ ჩამოყვავდათ ის ხალხი ფრანკფურტიდან ბერლინში?

მართ რეჟისორი იღებდა სათავედასახელო ფილმს. ის უკვე დადებული და ამასთანავე ცოტა დაზნეული იყო.

— ახლა შენ, — უთხრა რეჟისორმა მსახიობს, — ამ კლდიდან უნდა გადახტე.

მსახიობს შეუშინდა: — ეს შეუძლებელია, კისერს მოვიტეხ.

— არაფერი, დაამშვიდა რეჟისორმა, ეს ხომ უკანასკნელი სცენაა.

მართ უნიკო მსახიობმა ცნობილ დრამატურგ ბერნანდ შოუს რეჟიმინდა-ცის გაწვევა სთხოვა თეატრის დირექტორთან. შოუ მგობრულად დაეთანხმა და დაუწერია: მსახიობი x თამაშობს პამელის, რომელს, ფერდინანდს, ვადრას, შაშისა და ბილარდს, ამ უკანასკნელს კი ყველაზე საუკეთესოდ.

მოუღივარი ახალ კომედიებს პირველად ყოველთვის თავის მოხუც მდივან ქალს უკითხავდა. როცა სასაცილო სცენა ათთულობდა და მოხუცი არ იცანოდა, ასეთ სცენებს მოუღივარი ამოიღებდა. მან იცოდა, რომ ეს სცენა არც ხალხს მოაგვრის და სიცილს. მოხუცი მდივანი ქალის ხმა მისთვის მთელი ხალხის ხმას წიშნავდა. ერთხელ ერთმა ახალგაზრდა პოეტმა მოუღივარს თავისი პირველი პიესა მიუტანა და სათხოვრად გადაეხსენა. მოუღივარმა ეს ნაწარმოები მდივან ქალს წაუკითხა, რომ გორც საკუთარი ნამუშევარი.

მოხუცი თავიდან სულგანადული უსმენდა, მაგრამ შემდეგ გადაეღობა მწერალს და შეესმა:—მოშიშინეთ. გითაყვა, ეს პიესა თქვენი არ იქნება, ეს შეუძლებელია! ასეთი ხუხტი ვარაზტი თქვენ არასდროს არ დაგიწყებიათ.

მართი ცნობილ კინო-კომიკოსი იჯდა ლაიპციგის სადგურის მოსაყდელ დარბაზში. მის პირდაპირ მდგომი ქაცი თვალს არ აშორებდა მსახიობს.

— მაპატიეთ, გითაყვა, თქვენ საქმეყნოდ ცნობილი კინომსახიობის ქმა ხომ არა ზართ?—პითხა კაცი.

— არა, — უპასუხა მსახიობმა, — ეს თუთონა შე ვარ.

— ააა... მაშასადამე. ამიტომაც გავზარა ასე ძალიან.